

PROP DE VOSALTRES

Exigències cristianes actuals

Els qui acudiu a les celebracions dominicals escoltareu amb quina claredat i contundència responia Joan Baptista a les preguntes dels seus compatriotes sobre qui era realment ell i perquè s'expressava amb tantes exigències als oients de la seva predicació. És veritablement admirable contemplar l'autenticitat de les seves paraules amb el testimoni de la seva vida; per això és comprensible que exigeixi tant als qui l'escolten. Traslladem aquest passatge a l'actualitat, a cada un de nosaltres, i ens adonem que: no fugim de les nostres responsabilitats ni busquem excuses per acceptar les exigències que ens recorden els sants per seguir els passos de Jesús. Ens va bé recordar-ho en aquest temps d'Advent.

La setmana passada us parlava del desig de proximitat personal cap a tots vosaltres. Ho volia expressar amb humilitat, perquè no és fàcil portar-ho a la pràctica. Cadascú pot comprovar a diari les moltes limitacions que el retenen. Malgrat tot, no es pot estar en silenci davant la causa del bé. Necessitem de les paraules que l'expliquin, la recordin i motiven el seu compliment.

Així com mostro la meua disponibilitat a la proximitat personal cap als altres, us demano a tots els cristians que feu un exercici permanent de comprensió, d'acceptació i de concòrdia amb el que viu al vostre costat, a la família, en el cercle d'amistats, el veïnat o en la parròquia. Sant Pau demanava als cristians de Colosses: «revestiu-vos de sentiments de compassió, d'afabilitat, d'humilitat, de dolcesa, d'aguant. Sigueu tolerants uns

i altres, perdoneu-vos mútuament quan algú tingui alguna queixa contra l'altre» (Col 3,12-13). En termes semblants s'expressava en moltes altres cartes dirigides a les comunitats que abraçaven la fe en Crist. En algun moment va manifestar la seva contrarietat i inclús el seu enuig quan els cristians s'enfrontaven, es dividien o expressaven els seus petits o grans rancors, incomprendiments i venjances.

Han passat molts anys des de la predicació de sant Pau, i els cristians actuals tenim els mateixos perills que els destinataris de les seves cartes d'actuar sembrant la desunió i la discòrdia, posant traves a la bondat del nostre pròisme o, el que és més greu, menyspreant o burlant-se de les idees i conviccions dels semblants.

En els nostres ambients de vegades es respira desdeny o rebuig cap als sentiments aliens; es mostra menyspreu cap a objectes i signes molt estimats pels altres; es menysprea o no es reconeix la bondat de les seves idees. En massa ocasions silenciem les virtuts i els valors dels altres i magnifiquem les pròpies amb l'afany d'enfrontar o dividir. I tot això està lluny de la paraula i l'exemple de Jesucrist, que ens demanava buscar la pau, la proximitat i l'amor, i encara anava més enllà: «Estimeu els vostres enemics, pregueu pels qui us persegueixen»... «Si estimeu només els qui us estimen, quin premi us mereixeu?» (Mt 5,44.46).

Comprenc que el missatge del Senyor és exigent o que resulta difícil de complir. Però no és una utopia ni és d'impossible acceptació en les circumstàncies actuals.

La Paraula és per a tots els moments i per a qualsevol circumstància; no podem acomodar-la als nostres gustos o interessos. Ens supera, ens il·lumina i ens guia per fer el bé, per fomentar el respecte als altres, per acceptar la dignitat de les persones, per buscar la fraternitat.

Quan exercim de superiors, quan afirmem que l'únic bé i l'única veritat resideixen en el nostre grup, quan anem de perdonavides... no complim amb les exigències més elementals per anomenar-nos deixebles de Jesucrist, que pretén sempre la comunió, l'amor i la pau.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

El Bisbat i els esplais celebren el Dia dels Drets dels Infants

Els esplais cristians i les delegacions de Catequesi i Missions del Bisbat de Lleida van celebrar el passat 18 de novembre el Dia Internacional pels Drets dels Infants a la plaça de la Catedral.

En concret, es va col·locar un mural amb el dibuix dels diferents continents i els esplais amb els seus monitors anaven enganxant missatges per demanar el compliment d'aquests drets. Aquest any les delegacions diocesanes de Missions i Catequesi van participar en aquesta activitat ja que

també treballen per als infants. Els catequistes que acullen i ensenyen la Paraula de Déu i el testi-

moniatge de Jesús als nens i a les nenes i els missioners/es lleidatans escampats arreu del món, lluiten perquè els infants d'aquests territoris més desafavorits de la terra tinguin un món millor.

La Delegació de Missions farà arribar aquests missatges als nens d'aquests països del Tercer Món. En concret ho farà arribar als missioners que vetllen i lluiten pels drets d'aquests infants. Gràcies a tots per compartir aquesta tarda de dissabte i treballar plegats per donar a conèixer altres realitats.

CERCA DE VOSOTROS

Exigencias cristianas actuales

Quienes acudís a las celebraciones dominicales escucharéis con qué claridad y contundencia respondía Juan el Bautista a las preguntas de sus paisanos sobre quién era realmente él y por qué se expresaba con tantas exigencias hacia los que escuchaban su predicación. Es verdaderamente admirable contemplar la autenticidad de sus palabras con el testimonio de su vida; por ello es comprensible que exija tanto a sus oyentes. Trasladamos este pasaje a la actualidad, a cada uno de nosotros, y nos advertimos: no huyamos de nuestras responsabilidades ni busquemos excusas para aceptar las exigencias que nos recuerdan los santos para seguir los pasos de Jesús. Nos viene bien recordarlo en este tiempo de Adviento.

La semana pasada os hablaba del deseo de cercanía personal hacia todos vosotros. Lo quería expresar con humildad, porque no es fácil llevarlo a la práctica. Y uno comprueba a diario las muchas limitaciones que le embargan. A pesar de ello no se puede estar callado ante la causa del bien. Necesitamos de las palabras que lo expliquen, que lo recuerden y que motiven su cumplimiento.

Así como nuestro mi disponibilidad a la cercanía personal hacia los demás, os pido a todos los cristianos que hagáis un permanente ejercicio de comprensión, de aceptación y de concordia con el que vive junto a vosotros en la familia, en el círculo de amistades, en el vecindario o en la parroquia. San Pablo pedía a los cristianos de Colosas: «vestidos de sentimientos de compasión, de afabilidad, humildad, dulzura, de paciencia. Sed tolerantes unos y otros, perdonaos mutuamente cuando alguien tenga alguna queja contra el otro» (Col 3,12-13). En términos parecidos se expresaba en otras muchas cartas dirigidas a las comunidades que abrazaban la fe en Cristo. En algún momento manifestó su contrariedad e incluso su enfado cuando los cristianos se enfrentaban, se dividían o expresaban sus pequeños o grandes rencores, incomprensiones y venganzas.

Han pasado muchos años desde la predicación de san Pablo, y los cristianos actuales tenemos el mismo peligro que los destinatarios de sus cartas de actuar sembrando la desunión y la discordia, poniendo zancadillas a la bondad de nuestro prójimo o, lo que es más grave, menospreciando o burlándose de las ideas y convicciones de los semejantes.

En nuestros ambientes se respira a veces desdén o rechazo hacia los sentimientos ajenos; se muestra desprecio hacia objetos y signos muy queridos por los demás; se minusvalora o no se reconoce la bondad de sus ideas. En demasiadas ocasiones silenciamos las virtudes y valores de los otros y magnificamos las propias con el afán de enfrentar o dividir. Y todo eso está lejos de la palabra y el ejemplo de Jesucristo que nos pedía buscar la paz, la cercanía y el amor; llegaba más lejos todavía: «Amad a vuestros enemigos y rogad por los que os persiguen... «Si amáis sólo a los que os aman, ¿qué premio os merecéis?» (Mt 5,44.46).

Comprendo que el mensaje del Señor es exigente o que resulta difícil de cumplir. Pero no es una utopía ni es de imposible aceptación en las circunstancias actuales. La Palabra es para todo momento y para cualquier circunstancia; no podemos acomodarla a nuestros gustos o intereses. Nos supera, nos ilumina y nos guía para hacer el bien, para fomentar el respeto a los demás, para aceptar la dignidad de las personas, para buscar la fraternidad. Cuando ejercemos de superiores, cuando afirmamos que el único bien y la única verdad residen en nuestro grupo, cuando vamos de perdonavidas... no cumplimos con las más elementales exigencias para llamarnos discípulos de Jesucristo, que pretende siempre la comunión, el amor y la paz.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

«No adonar-nos del que sentim pot provocar ansietat, estrès i malaltia»

La psicóloga Pilar Castillo va impartir, el passat 16 de novembre, la primera ponència del cicle «El cos» organitzada per l'IREL. Castillo va definir la psique «com el conjunt de pensaments, emocions i processos mentals que constitueixen la personalitat de l'individu». En aquest

sentit, va destacar que «es considera tenir salut quan les facultats mentals funcionen de manera ordenada». «La salut depèn de com interpretem, sentim i responem a les diverses demandes que ens planteja la vida». I va afegir que «per tenir salut necessitem prendre consciència de com estem».

Pilar Castillo va dir que «a través de la vista passa informació pel cervell, la qual codifiquem a través de la cultura i els coneixements, posant-li nom», sent «el nostre cervell el responsable de la complexitat dels pensaments, memòria, emocions i llenguatge».

Va definir l'estrès com «la resposta específica de l'organisme davant de qualsevol demanda». Va recordar una frase d'Antony de Mello: «no veiem les coses tal com són, sinó tal com som». I és per això que «necessitem sentir-nos connectats i fer pràctica de plena consciència». La ponent va destacar que tots «som un sac emocional». «Un excés d'estimulació emocional afecta el nostre estat anímic i físic, i ens pot fer emmalaltir», va concloure.

La psicòloga va acabar la seva intervenció assenyalant que «estem massa condicionats amb el que creiem que hem de ser».

L'arxiprestat de les Garrigues commemora la Jornada dels Pobres

Es infants de les parròquies de Juncosa, El Soleràs, Sarroca, La Granadella i Bovera van commemorar la I Jornada dels Pobres amb un mural i uns missatges.

El papa Francesc va convidar a tots els catòlics a celebrar aquesta jornada, i els nens i les nenes d'aquestes parròquies van pregar

en la Missa dominical per convertir-se en un signe concret de l'amor del Crist pels més necessitats. Van presentar la seva pregària al Senyor llegint els següents lemes: «No esquivem als més necessitats», «Compartir et fa feliç a tu i als altres», «Lluitem per un món més just» i «Utilitzem els talents que Déu ens dona».

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Sigueu testimonis valents de Crist allà on viviu i treballau» (25 d'octubre).

@Pontifex: «La cultura de la trobada vol dir que més enllà de les nostres diferències som tots fills de Déu» (27 d'octubre).

@Pontifex: «Déu ens estima amb un amor tan ple de misericòrdia com per acollir-nos, custodiar-nos i perdonar-nos contínuament» (27 d'octubre).

@Pontifex: «Porta en el cor els patiments de cada ésser humà. Amb la pregària porta'ls tots cap a Déu» (29 d'octubre).

X Jornades interdiocesanes de Catequesi a Lleida

Uns 300 catequistes procedents de Catalunya i Balears van participar, del 17 al 19 de novembre, en les X Jornades de Formació de Catequistes celebrades a Lleida i organitzades pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC) de Catalunya i les Illes Balears.

Iniciar-se en l'art de l'acompanyament va ser el tema central d'aquestes jornades. La inauguració va tenir lloc a l'Acadèmia Mariana de Lleida. Hi van participar el bisbe de Lleida, Salvador Giménez, el bisbe electe de Mallorca, Sebastià Taltavull, i el bisbe auxiliar de Barcelona, Antoni Vadell.

La ponència inaugural va anar a càrrec de Mn. Joan M. Amich, director del SIC. Mn. Amich va fer una reflexió de la situació actual de la catequesi a casa nostra. Va destacar l'oportunitat d'implicar a les famílies en la catequesi i la necessària aposta per les noves tecnologies. Per la seva banda, el bisbe Sebastià Taltavull va afirmar que «un catequista és un testimoni de Jesucrist i de l'Església. És un cristià que comunica esperança, justícia i germanor». El bisbe Salvador va donar la benvinguda als participants i els hi va agrair l'assistència.

La jornada del dia següent va començar amb la celebració de l'Eucaristia a l'Acadèmia Mariana. A continuació, el bisbe auxiliar de Barcelona, Antoni Vadell, va impartir la ponència sobre «El catequista, l'acompanyant acompanyat».

Les visites catequètiques a la Seu Vella i al Museu de Lleida completaren la jornada. Finalment, diumenge 19 de novembre, hi hagué una sessió sobre els recursos catequètics del SIC, presentats en format digital. La participació en la Missa dominical, celebrada a la Catedral de Lleida i presidida pel bisbe Salvador Giménez, clogué aquests dies intensos de formació, pregària i convivència.

Rosa Fabregat obrirà oficialment el Cicle de Nadal a la Paeria

El diumenge 17 de desembre se celebra la trobada de germanor amb una missa a la Catedral, amb la benedicció dels «jesusets» i el posterior dinar del Cicle de Nadal. La celebració l'organitza l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes. L'Eucaristia, en sufragi pels pessebristes difunts, serà cantada per la Coral de la Catedral de Barbastro i el Petit Cor de la Catedral de Lleida. Després, la Coral barbastrense oferirà un concert amb nadales. El dissabte 23

és un altre data destacada. Tindrà lloc l'obertura oficial del Cicle amb el pregó de Nadal a càrrec de l'escriptora Rosa Fabregat. Serà a les 19 hores, a la Paeria. A continua-

ció, s'estrenarà la Nadala «Jesús és nat», amb lletra d'aquesta autora lleidatana i música d'Enric Navàs, director de la coral Schola Cantorum que l'interpretarà.

Cal recordar que la Capella del Peu del Romeu acollirà una exposició de diorames, del 16 de desembre al 7 de gener, de les 18 a les 20.30 h. A més a més, a la Biblioteca Pública es podrà visitar la mostra del XLIII Concurs Infantil i Juvenil de Pessebres, del 19 de desembre al 5 de gener.

REFLEXIONS

El do de Déu és per donar fruit

Es sorprenent la insistència de l'Evangeli en la necessitat de «donar fruit». Coneixem la paràbola dels talents; l'amo lloa els qui han rebut cinc talents o dos i els han fet produir, i condemna el qui ha guardat el seu talent sense treure'n cap fruit (Mt 25,14-30). En la paràbola dels mals viuyaters que no volen donar a l'amo el fruit de la vinya, Jesús acaba així: «Per això us dic que el Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el faci fructificar» (Mt 21, 33-45). La paràbola del sembrador acaba subratllant el bon resultat de «la part de les llavors que va caure en terra bona i va créixer fins que donà fruit: unes llavors van donar el trenta, unes altres el seixanta, unes altres el cent per u» (Mc 4,1-9). I en la curta paràbola de la figuera estèril, l'amo diu al pagès que la talli perquè en tres anys no ha donat fruit, i el pagès contesta: «Senyor, deixa-la encara aquest any. La cavaré tot al voltant i li tiraré fems, a veure si dona fruit d'ara endavant. Si no, fes-la tallar» (Lc 13,5-9).

La mirada religiosa sobre la nostra vida humana entén que tot el que som i el que tenim és do de Déu. Aquesta mirada acostuma a treure com a conseqüència la necessitat del reconeixement del do gratuït, l'acció de gràcies i la lloança de Déu. En canvi, la mirada evangèlica subratlla una altra conseqüència; Déu ens fa el seu do perquè donem fruits d'amor, de justícia, de pau, de treball eficaç pel bé dels més necessitats, de confiança viva en Déu. Déu ens fa el seu do perquè doni fruit. És el que subratlla també l'Evangeli de Joan: «Sóc jo qui us he escollit i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que duri per sempre» (Jn 15,16).

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

AGENDA

- ▶ **Diumenge, 17 de desembre:**
—A les 12 h, Eucaristia i benedicció dels jesusets a la Catedral.
- ▶ **Dijous, 21 de desembre:**
—A les 12 h, celebració del Nadal amb els preveres grans i personal de la Cúria al Bisbat.
- ▶ **Divendres, 22 de desembre:**
—A les 20 h, Vetlla de Nadal dels Joves a la parròquia de Sant Andreu.
- ▶ **Dissabte, 23 de desembre:**
—A les 19 h, pregó de Nadal a la Paeria.
- ▶ **Diumenge, 24 de desembre:**
—A les 12 h, Eucaristia, a la Catedral «Obrim portes al Nadal».
—A la mitjanit, Missa del Gall a la Catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 18. ■ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.
- 19. ■ **Dimarts** [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, mr.; santa Eva, mare dels humans.
- 20. ■ **Dimecres** [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo)

de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. ■ **Dijous** [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nîmega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ **Divendres** [1S 1,24-28 / Sl: 1S 2,1.4-8 / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. ■ **Dissabte** [MI 3,1-4;4,5-6 / Sl 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. a Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, vg. i mr.

24. ■ **Diumenge vinent**, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [2S 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Rm 16,25-27 / Lc 1,26-38]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmínia, vg. princesa.

Missa de la vigília de Nadal. □ [Is 62,1-5 / Sl 88 / Fets 13,16-17.22-25 / Mt 1,1-25 (o bé, més breu: 1, 18-25).

Diumenge III d'Advent

COMENTARI

Ens cal ser «veu que clama en el desert»

A la sinagoga de Natzaret (Lc 4,16s) Jesús amb l'oracle messiànic d'Is 61,1-2a presentarà el seu programa: *L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu perquè el Senyor m'ha ungit.*

Amb quina missió? *M'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a proclamar als captius la llibertat i sobretot proclamar l'any de gràcia del Senyor.*

Abans el profeta ha recordat: *Són les vostres culpes les que han obert un esvoranc entre vosaltres i el vostre Déu (Is 59,2).*

Ara l'oracle sobre la nova Jerusalem canta el goig dels qui s'han deixat salvar pel Senyor. *La meua ànima celebra el meu Déu que m'ha mudat amb vestits de victòria.*

L'Apòstol dona directrius amb dos nuclis temàtics: l'actitud constant davant Déu (v. 16-18) i les experiències carismàtiques (v. 19s).

Destaca l'exhortació a viure «*sempre*» contents, *pregar «sense cansar-se mai» i donar gràcies «en tota ocasió».*

Davant les manifestacions carismàtiques, Pau exhorta a defugir actituds superficials: ni exclusió apriorística (*No sufoqueu l'Esperit*) ni adhesió indiscriminada. *Examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo.*

Després de la Immaculada, l'altre personatge clau a l'Advent és el Baptista: home amb història que ve de dalt. *Déu envià un home que es deia Joan.*

Li pregunten «*Qui ets tu?*» i diu: *Sóc veu que crida en el desert: «Aplaneu el camí al Senyor» essent testimoni de vivències personals.*

Escolta Déu i viu allò que et diu i així transmet el missatge fet vida en la teua persona.

Joan era la llàntia encesa (Jn 5, 35) de qui tots pensaven si no fóra potser el Messies (Lc 3,15), però que confessà «Jo no sóc el Messies» sinó testimoni vingut a donar testimoniatge de la Llum perquè per ell tothom arribés a la fe.

Nadal: el preparo expressant la meua fe?

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la bona nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor. Aclamo el Senyor ple de goig, la meua ànima celebra el meu Déu, que m'ha mudat amb vestits de victòria, m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi coronat amb una diadema, com la núvia que s'engalana amb joiells. El Senyor Déu farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.

► Salm responsorial (Lc 1)

R. *La meua ànima celebra el meu Déu.*

La meua ànima magnifica el Senyor, / el meu esperit celebra Déu que em salva, / perquè ha mirat la petita de la seva serventa. / Des d'ara totes les generacions em diran benaurada. R.

Perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. / El seu nom és sant, / i l'amor que té als qui creuen en ell / s'estén de generació en generació. R.

Ompli de béns els pobres, / i els rics se'n tornen sense res. / Ha protegit Israel, el seu servent, / s'ha recordat del seu amor. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,16-24)

Germans, viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist. No sufoqueu l'Esperit, no desestimeu els dons de profecia, examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, guardeu-vos de tota ombra de mal.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,6-8.19-28)

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni. Quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per interrogar-lo, el testimoni de Joan fou aquest. Li preguntaren: «Qui ets tu?» Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Jo no sóc el Messies.» Li preguntaren: «Qui ets, doncs? Elies?» Els diu: «No el sóc.» «Ets el Profeta que esperem?» Respongué: «No.» Li digueren: «Doncs, qui ets? Hem de donar una resposta als qui ens han enviat: què dius de tu mateix?» Digué: «Sóc una veu que crida en el desert: «Aplaneu el camí del Senyor», com diu el profeta Isaïes.» Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «Per què bateges, doncs, si no ets el Messies, ni Elies, ni el Profeta?» Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua, però, tot i que no el coneixeu, ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no sóc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat.» Això va passar a Betània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

► Lectura del libro de Isaías (Is 61,1-2a.10-11)

El Espíritu del Señor está sobre mí, porque el Señor me ha ungió. Me ha enviado para dar la buena noticia a los pobres, para curar los corazones desgarrados, proclamar la amnistía a los cautivos, y a los prisioneros la libertad; para proclamar un año de gracia del Señor. Desborde de gozo en el Señor, y me alegro con mi Dios: porque me ha puesto un traje de salvación, y me ha envuelto con un manto de justicia, como novio que se pone la corona, o novia que se adorna con sus joyas. Como el suelo echa sus brotes, como un jardín hace brotar sus semillas, así el Señor hará brotar la justicia y los himnos ante todos los pueblos.

► Salmo responsorial (Lc 1)

R. *Me alegro con mi Dios.*

Proclama mi alma la grandeza del Señor, / se alegra mi espíritu en Dios, mi salvador; / porque ha mirado la humildad de su esclava. / Desde ahora me felicitarán todas las generaciones. R.

Porque el Poderoso ha hecho obras grandes en mí: / su nombre es santo, / y su misericordia llega a sus fieles / de generación en generación. R.

A los hambrientos los colma de bienes / y a los ricos los despide vacíos. / Auxilia a Israel, su siervo, / acordándose de la misericordia. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 5,16-24)

Hermanos: Estad siempre alegres. Sed constantes en orar. Dad gracias en toda ocasión: esta es la voluntad de Dios en Cristo Jesús respecto de vosotros. No apaguéis el espíritu, no despreciéis las profecías. Examinadlo todo; quedaos con lo bueno. Guardaos de toda clase de mal. Que el mismo Dios de la paz os santifique totalmente, y que todo vuestro espíritu, alma y cuerpo, se mantenga sin reproche hasta la venida de nuestro Señor Jesucristo. El que os llama es fiel, y él lo realizará.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,6-8.19-28)

Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: este venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que todos creyeran por medio de él. No era él la luz, sino el que daba testimonio de la luz. Este es el testimonio de Juan, cuando los judíos enviaron desde Jerusalén sacerdotes y levitas a que le preguntaran: «¿Tú quién eres?» Él confesó y no negó; confesó: «Yo no soy el Mesías». Le preguntaron: «¿Entonces, qué? ¿Eres tú Elías?» Él dijo: «No lo soy». «¿Eres tú el Profeta?» Respondió: «No». Y le dijeron: «¿Quién eres, para que podamos dar una respuesta a los que nos han enviado? ¿Qué dices de ti mismo?» Él contestó: «Yo soy la voz que grita en el desierto: «Allanad el camino del Señor», como dijo el profeta Isaías». Entre los enviados había fariseos y le preguntaron: «Entonces, ¿por qué bautizas si tú no eres el Mesías, ni Elías, ni el Profeta?» Juan les respondió: «Yo bautizo con agua; en medio de vosotros hay uno que no conocéis, el que viene detrás de mí, y al que no soy digno de desatar la correa de la sandalia». Esto pasaba en Betania, en la otra orilla del Jordán, donde Juan estaba bautizando.